

מסכת סנהדרין

פרק א' משנה ו'

סנהדרי גדולה היתה של שבעים ואחד, וקטנה של עשרים ושלשה. ומפני לגדולה שהיה של שבעים ואחד, שגא אמר (במדבר יא) אספה לי שבעים איש מזקני ישראל, וממשה על גביהם, הרי שבעים ואחד. רבי יהוּdale אומר, שבעים. ומפני לקטנה שהיה של עשרים ושלשה, שגא אמר (שם לה) ושפטו העדה וגוי והצילו העדה, עדות שופטה ועדות מצלת, הרי כאן עשרים. ומפני לעדה היה עשרה, שגא אמר (שם יד) עד מתי לעדה הרעיה הזאת, יצא יהושע וכליב. ומפני להביא עוד שלשה, ממשמע שגא אמר (שםות כג) לא תהיה אחריו רבים לרעת, שומע אני שהוא עמהם לטובה, אם כן למה נאמר (שם) אחריו רבים להטפת, לא כהטיפה לטובה הטעיתך לרעה. הטעיתך לטובה על פי אחד, הטעיתך לרעה על פי שננים, ואין בית דין שקל, מוסיפין עליהם עוד אחד, הרי כאן עשרים

וּשְׁלֹשָׁה. וְכַפֵּה יְהָא בָּעֵיר וְתֵהָא רְאוּיה לִסְגַּדְרִין, מֵאָה
וּשְׁנָרִים. רְבִי נְחַמֵּיה אֹמֵר, מִתְּאַתִּים וּשְׁלֹשִׁים, כֶּنֶגֶד שְׂרִי
עֲשָׂרוֹת: